

хора, които сж познавале лично св. Кирила и Методия, слѣдователно въ послѣдните годни на десетитого столѣтне. Той е написалъ: 1) Сказанието „о славянскихъ писменъ“, въ което ни разказва отъ кого и за кого е била написана славянската азбука и славянските преводи. Въ тая малка статпика Храбаръ защищава бжлгарските апостоли и проповѣдници отъ тѣхните грѣцки противници, които сж глѣдаде на бжлгарското развитието като сѣкога. 2) Нѣкои и други поучения, които и до днесъ още оставатъ за насъ неизвѣстни. Самъ Храбаръ говори: „С ж т ъ же и н и ц и о т в ѣ т и, я же и н д е р ѣ ч е м ъ.“ Статията „О писменехъ“ е твѣрде важна за бжлгарската литература, слѣдователно ние ще да разглѣдаме накратко нейното сждржанне. Въ тая статия Храбаръ говори по-напредъ отъ сичко, че славяните въ времето на своето идолопоклонничество не сж имале книги, а употрѣбляде сж само ч ж р т и и р ѣ з и, а послѣ крщението си сж захванале, по причина на нуждата, да са ползватъ отъ грѣцките и отъ римските букви. Разбира са, че тие писмена, по думите на Храбра, сж са употрѣбляде безъ никакавъ рѣдъ, защото още не сж биле изнамѣрени правила, т. е. защото между чуждите букви не сж са намираде такива знакове, които би отговаряде на славянските звукове. Послѣ това той призожда примѣри за доказателство, че грѣцката азбука е недостаточна за изражението на славянските звукове (грѣците нѣматъ нито буквата Ѣ, нито мекки гласни и сжгласни, нито полугласни и носови звукове). Но неустроитвото на славянскиятъ езикъ са прекратило тутакси послѣ изнамираннето отъ св. Кирила славянските букви, които той отчасти земадъ изъ